

OLIMPIADA ALBĂ '80, SUCCES PE PLANUL PERFORMANȚELOR, CONFIRMARE DEPLINĂ A PERENITĂȚII SPIRITULUI OLIMPIC

Într-unul din reportajele transmise de la Lake Placid, vorbeam despre „Olympic Village Voice", micul ziar care apărea în fiecare dimineață în satul olimpic. Unul din articolele sale, apărut în ultimele zile ale competiției, se intitula „The fastest Olympic Winter Games" *(cele mai rapide Jocuri Olimpice de iarnă) și releva faptul că, în toate probele, s-au înregistrat timpi mai buni decît cei de la precedentele „Olimpiade albe". Afirmație exactă și de necombătut dacă ne referim la patinaj, unde au fost doborite toate recordurile olimpice (în unele probe, chiar de cîte 10 concurenți !) dar relativă cînd e vorba de probe ca cele de bob sau schi fond, în care nu se ține o evidență oficială a recordurilor din motive explicabile, diferențele de construcție și înclinație a virajelor, de trasare și diferențe de nivel a pîrtiilor, starea zăpezii etc. Oricum însă, este de reținut ideea generală a articolului, care sintetizează — în ultima instanță —* nivelul tehnic superior la care s-au desfășurat toate întrecerile Olimpiadei de iarnă, marea dezvoltare a metodicii de antrenament în aceste ramuri sportive, aportul superior pe care cercetările științifice l-au oferit, în ultimii ani, sportului de performanță în disciplinele hibernale, atît sub aspectul suportului medical cît și al construcțiilor de materiale (bob, sanie, schi, patine, costume speciale etc.). *La Lake Placid, cabinetul medical al echipei de hochei a Statelor Unite, de exemplu, era o adevărată uzină de cercetări și tratament ; echipele de bob ale unor țări erau însoțite (neoficial) de adevărate ateliere de întreținere și adecvare a patinelor la condițiile zilnice diverse ale gheții de pe pîrtie ; la sanie, ca și la schi, unde contau și sutimile de secundă, diferențele minimale în favoarea unuia sau altuia dintre concurenți erau „smulse", nu de puține ori, de calitatea costumului sau de un mic detaliu de construcție sau de găsirea cerii optimale.* Fără a neglija deloc aptitudinile și pregătirea concurenților, trebuie să constatăm însă — *urmărind probele olimpice de la Lake Placid* — că în sporturile de iarnă (ca și, în general, în sportul de performanță de azi) încep **să fie** decisive dotările cu material de concurs, gradul de perfecțiune atins de acestea, supravegherea medicală complexă a concurenților, adesea sursă de departajare între sportivi cu calități fizice și tehnice egale, supuși în general acelorași procedee de antrenament, destul de generalizate pe plan internațional deoarece „secretul" lor este mai greu de păstrat.

Din acest punct de vedere, al performanțelor sportive propriu-zise, J.O. de la Lake Placid au reprezentat deci un mare pas înainte față de Innsbruck 1976 *și — după afirmațiile multor specialiști — chiar față de unele recente campionate mondiale în sporturile respective.*

Un mare succes l-au reprezentat Jocurile de la poalele Munților Adirondack și din punct de vedere al organizării tehnice *(sălile de hochei și patinaj, pista de patinaj viteză Olympic Oval din centrul stațiunii, pîrtiile de schi de la Whiteface, pîrtia de bob de la Mount Van Hoevenberg — azi, cea mai rapidă din lume — care au oferit condiții de întrecere fără reproș), ca și din punct de vedere al* sistemelor electronice de cronometraj, de afișare luminoasă a timpilor intermediari, de prezentare a clasamentelor generale concomitent cu terminarea cursei fiecărui patinator, schior sau bob, după cum a fost în mod deosebit apreciat sistemul de computere pentru transmiterea rezultatelor *de la o bază la alta, centralizarea acestora la Centrul de presă, în Satul olimpic sau la Comisia de organizare.*

Dacă pentru concurenți și oficiali s-au înregistrat la Lake Placid unele defecțiuni în organizarea sistemului de transporturi (resimțite mai ales din cauza marilor distanțe dintre Satul olimpic și pîrtiile de schi, bob sau trambulinele de sărituri, despărțite de zeci de kilometri), **în schimb** bunăvoința și atenția **organizatorilor** au fost **apreciabile**, *făcîndu-i pe concurenți să se simtă bine, în ciuda unor condiții de cazare oarecum improprii, sub așteptări, despre care s-a mai scris.*

Valoarea concursurilor, marele prestigiu al unor vedete ale sportului mondial, ambianța uneori... hollywoodiană (deschiderea și închiderea festivă, ceremonialul premierilor, decorarea bazelor și a împrejurimilor acestora) au asigurat și un mare succes de public *pe care, pentru a-l ilustra, vom cita numai numărul de 26 000 de spectatori prezenți la săriturile de la trambulina de 90 m sau de 10 000 de bilete vîndute la ultimele manșe ale probei de bob 4. Și aceasta, în ciuda faptului că în zilele Olimpiadei circulația automobilelor particulare a fost interzisă în toată „olympic area", o suprafață foarte întinsă în jurul localității și a locurilor de concurs.*

Ca fiecare ediție a Jocurilor Olimpice, și aceasta și-a avut eroii săi.

În primul rînd, pe patinatorul american Eric Heiden, *supranumit „the golden boy" pentru cele 5 medalii de aur cucerite de el, fapt unic în analele J.O. de iarnă, și care întrece gloria norvegianului Hjalmar Andersen și a olandezului Ard Schenk, cu cîte 3 victorii olimpice, ca și pe cea a sovieticei Lidia Skoblikova (4 titluri într-o singură ediție, maximum la probele feminine). Să mai notăm, printre așii acestei Olimpiade, pe schiorul sovietic* Nikolai Zemiatov *(două medalii de aur individual la 30 km și 50 km și una la ștafetă), pe* Ingemar Stenmark, *supranumit de presa americană „suedezul liniștit" sau „omul manșei a doua", cîștigător al medaliilor de aur în slalomul uriaș și apoi în cel special, pe — la fel de binecunoscuta —* Hanni Wenzel *din Liechtenstein (două titluri olimpice și o medalie de argint în probele alpine). Să mai menționăm și cel de-al treilea titlu olimpic al lui* Ulrich Wehling *(R.D.G.) la combinata nordică, cea de-a treia medalie de aur olimpică a* Irinei Rodnina, *satisfacția* Annemariei Proell-Moser *de a-și fi atins „visul olimpic", surpriza procurată de săritorul finlandez cvasinecunoscut* Jouko Tormanen *și vom avea o înșiruire bogată și strălucită de mari performeri al căror nume va fi intim legat, în paginile de istorie și antologie sportivă, de cea de-a 13-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă.*

După cum se știe, țara noastră a participat la Lake Placid doar cu echipa de hochei, cu două echipaje de bob, cu două fete, la individual, și un dublu băieți la sanie și trei patinatori de viteză.

O delegație mai puțin numeroasă decît cea a multora din cele 37 de țări participante și care nu putea emite prea mari pretenții de performanță, cunoscut fiind faptul că, în general, sporturile de iarnă nu sînt o specialitate a noastră. *Dealtfel, în întreaga participare românească la J.O.,* din cele 100 de medalii cucerite, 99 sînt la Olimpiadele de vară.

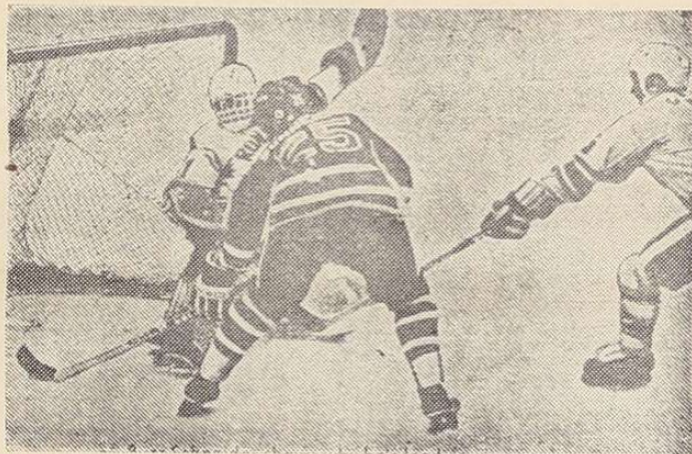
Cea de-a 13-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă desfășurată la Lake Placid, în S.U.A., așteptată cu mult interes, a evidențiat **progresul tehnicii sportive a marilor performeri**, campioni și medaliați olimpici, ca și **dezvoltarea tehnicii materialelor și echipamentelor de concurs,** atît de pretențioase în sporturile de iarnă. Pe de altă parte, această Olimpiadă albă a **reliefat perenitatea spiritului olimpic,** cei peste 1000 de sportivi din 37 de țări ale lumii, ca și zecile de mii de spectatori prezenți zilnic la întreceri, arătînd prin atitudinile și exprimările lor că **spiritul olimpic și-a cîștigat definitiv locul în inimile oamenilor.** Sentimentul de durabilitate a Jocurilor Olimpice a fost manifest în orice ocazie la Lake Placid. Guvernatorul statului New York, **Hugh L. Carrey,** în mesajul său de bun venit adresat oaspeților sosiți la această Olimpiadă, declara : **„Jocurile Olimpice din anul 1980 atestă valoarea de neînlocuit a spiritului uman. Sîntem fericiți să ne raliem la această sărbătoare".**

Intr-o asemenea conjunctură olimpică apreciabilă, delegația română la Lake Placid s-a bucurat de atenția tuturor oficialităților, gazde sau oaspeți, a sportivilor și antrenorilor ca și a spectatorilor. Sportivii noștri au atras atenția îndeosebi la turneul de hochei, **fiind foarte apreciați, pentru buna lor evoluție tehnică, în același timp foarte curajoasă, în fața celor mai puternice echipe din lume.** De asemenea, ei au fost remarcați pentru **ținuta colegială, amicală cu ceilalți sportivi participanți la Jocurile Olimpice de iarnă.** Primarul satului olimpic, **Harry Fregoe,** a trimis, la încheierea Olimpiadei albe, o scrisoare delegației române în care și-a exprimat **admirația pentru comportarea sportivilor români, pentru amabilitatea și colaborarea lor cu ceilalți participanți la Jocurile Olimpice de iarnă. Intr-adevăr, întreaga noastră delegație a pus în practică îndemnurile partidului nostru, ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, cuprinse în Mesajul adresat sportivilor români** de a considera participarea la competițiile internaționale drept **„un mijloc important de dezvoltare a prieteniei și colaborării tineretului nostru cu tineretul din celelalte țări, de adîncire a cunoașterii și înțelegerii reciproce între popoare".**

Contactele cu personalități ale Comitetului Internațional Olimpic, ale federațiilor internaționale și ale delegațiilor participante, au fost folosite pentru **intensificarea relațiilor existente și realizarea unor noi colaborări în vederea folosirii experienței înaintate din domeniul sporturilor de iarnă.** Nu puțini au fost aceia, îndeosebi specialiști din țări cu o bază foarte dezvoltată pentru sporturile de iarnă, care **au apreciat calitatea jocului și perspectivele hocheiștilor noștri, făcîndu-le, în același timp, invitații pentru viitoare turnee.**

Participarea la Jocurile Olimpice de la Lake Placid, deși s-a situat la alte sporturi, în afara hocheiului, departe de realizări apreciabile, a arătat **cît de importantă este prezența în mijlocul marii familii olimpice care s-a dovedit la Lake Placid,** atît pe pistele și sălile de întreceri, cît și în reuniuni, în special la sesiunea comitetului olimpic internațional, **omogenă în a proclama perenitatea spiritului olimpic și hotărîtă să mențină unitatea olimpică** în pofida oricăror dificultăți.

NICOLAE DRAGASON,
secretar al C.N.E.F.S.,
conducătorul delegației sportivilor români la J.O. de la Lake Placid

Portarul nostru *Gh. Huțan* stopează un atac al lui *Schneider*, în meciul de hochei S.U.A. — România. În dreapta, *Tureanu*, care intervine pentru mai multă siguranță

Hocheiștii, fruntași ai delegației noastre

În acest context, apreciem că hocheiul s-a prezentat cel mai bine dintre ramurile la care sportivii români au fost prezenți la Lake Placid. Este, dealtfel, singura disciplină care și-a atins obiectivul de performanță propus pentru J.O., clasîndu-se pe locul 7—8 în lume; dar spre deosebire de Innsbruck (unde locul 7 a fost ocupat prin cîștigarea grupei valorice B), de data aceasta **locul 7—8 a fost obținut într-o competiție în care cele 12 participante n-au mai fost împărțite în grupe valorice ci repartizate în două serii** (roșie și albastră) **care au cuprins atît echipe din grupa A cît și din grupa B a Campionatului mondial.** Dintr-un punct de vedere, rezultatul echipei noastre de la Lake Placid este superior celui obținut în competiția supremă, anul trecut. Să ne explicăm. Dacă grupa A a campionatului mondial în 1979 a cuprins 8 echipe iar la Galați, în grupa B, echipa României s-a clasat pe locul 3, înseamnă că înaintea recentei **Olimpiade albe** hocheiul nostru se afla pe locul 11 în lume. Acum, clasîndu-se pe locul 4 în grupa albastră, echipa României **împarte locurile 7—8 în ierarhia mondială,** cu Polonia, clasată pe același loc în grupa roșie. Dacă sistemul de desfășurare a turneului olimpic ar fi cuprins și jocuri între ocupantele locurilor 4—6 din grupe (așa cum a fost cazul locurilor 3, în speță Cehoslovacia și Canada) atunci ierarhizarea ar fi fost și mai certă, dar organizatorii n-au urmărit acest lucru decît pentru primele 6 locuri

Referindu-ne la rezultatele propriu-zise, să subliniem, în primul rînd, **victoria asupra unei echipe de grupa A,** reprezentativa R.F. Germania (o victorie clară, cu **6—4,** după ce eram conduși cu **4—2,** ceea ce mărește valoarea performanței), **cu atît mai semnificativă cu cît formația R.F.G. a ocupat anul trecut, la Moscova, locul 6 în lume. Este, de asemenea, bun și egalul cu Norvegia** (3—3, după ce echipa română conducea cu **3—1 cu 90** de secunde înainte de final). Sigur că **o victorie în acest ultim meci al nostru în turneu ar fi stat și mai bine în palmaresul echipei dar ea nu ne-ar fi modificat clasarea,** România rămînind și în acest caz pe locul 4. Dealtfel, în ultima vreme, Norvegia ne-a fost mereu un adversar dificil. Anul trecut, la Galați, am învins-o greu, numai cu 3—2, iar în decembrie, la Oslo, am cîștigat în ultimele minute cu 4—2, pentru ca la Trondheim să facem tot un egal, 3—3. În partida cu S.U.A., echipa României a făcut un joc bun, scorul de 2—7 fiind realizat de noii campioni olimpici în ultimele 3 minute ; pînă atunci era doar 5—2. Iar în fața Cehoslovaciei, înfrîngerea cu 7—2, este rezultatul cel mai strîns pe care-l realizăm de cînd ne întîlnim cu această echipă (acum 3 ani, la Viena, 1—14). Să reținem că la Lake Placid, Cehoslovacia a întrecut puternica echipă a Canadei cu 6—1, deci la aceeași diferență la care s-a impus și în fața noastră. Un rezultat care face notă discordantă este însă înfrîngerea cu 0—8 în fața Suediei și pe care-l putem clasa printre acele „căderi de o zi" pe care, în turneele de hochei, le înregistrează adesea unele echipe. Ca, de exemplu, chiar team-ul suedez, în recentul meci cu U.R.S.S., în care a pierdut cu un foarte puțin scontat 2—9 (înaintea ultimei reprize, 0—3 !), după ce cu S.U.A. făcuse 2—2 ! !

În ansamblu, **hocheiștii noștri și-au făcut, deci, datoria, comportarea lor la Jocurile Olimpice** — raportată la valoarea arătată pînă acum în arena mondială — **fiind bună.** Mai ales dacă ținem seama și de baza materială a acestui sport **care dispune la noi** de numai 3 patinoare acoperite (din care cel de la Galați, doar de anul trecut), **în timp ce Cehoslovacia, ca să luăm un exemplu mai apropiat geografic, are 75 de patinoare acoperite !**

La bob, conform previziunilor, am obținut un loc mai bun (8) în proba de 4, cu echipajul pilotat de Dragoș Panaitescu, decît în cea de 2, unde același pilot s-a clasat al 11-lea. Cel de-al doilea echipaj al nostru, condus de Constantin Iancu (pilot cu mult mai puțină experiență) s-a clasat pe **locurile** 14 la patru și 18 la dublu. Boberii noștri au resimțit lipsa unor **condiții de pregătire constante,** ei neputînd beneficia în ultimii ani de o pîrtie în țară, cea de la Sinaia fiind la discreția climei. Din acest motiv, **în** ultimii doi ani, ei n-au avut, practic, posibilitatea de a se antrena acasă iar în acest an au efectuat coborîri la Sinaia doar cu 10 zile înainte de plecarea la J.O. Această stare de lucruri are repercusiuni negative **nu numai asupra pregătirii propriu-zise de concurs** (numărul de coborîri efectuate de boberii noștri într-un sezon fiind mult mai mic decît al așilor acestui sport din țările cu piste înghețate artificial) **ci și asupra bazei de selecție, asupra posibilităților de a se forma noi piloți.** La această oră, avem doar doi piloți, dintre care Panaitescu este în vîrstă de peste 30 de ani iar Iancu se află abia în al doilea an de pilotaj.

Cu toate aceste dificultăți, pe pîrtia de la Mount Van Hoevenberg, echipajul lui Panaitescu la proba de 4 s-a situat printre formațiile fruntașe, întrecînd boberi bine reputați în arena internațională, ca englezul Woodal, vest-germanul Schnorbus, italianul Jory și, mai ales, **ambele echipe ale S.U.A.** care și-au făcut pregătirea (peste 200 de coborîri în acest sezon) chiar pe pîrtia de concurs, pe care au avut-o la dispoziție, studiind-o viraj cu viraj, metru cu metru, încă de la darea ei în folosință. Cu timpi de start buni și foarte buni (de regulă sub 5 secunde, ca și medaliații probelor), realizați grație mai ales faptului că echipajele sînt alcătuite din foști atleți de performanță, boburile noastre au pierdut locurile mai bune la care aspiram (și pe care le așteptam) din cauza unor imperfecțiuni de pilotaj, în special pe prima parte a traseului, ca și a inconstanței în cele 4 manșe ale fiecărei probe. Or, acestea au contat enorm, în condițiile actuale în care departajările se fac la zecimi și chiar la sutimi de secundă ! **Tradițiile acestui sport** (singurul care a adus țării o medalie olimpică, „bronzul" de la Grenoble) **precum și beneficiul unei folosiri mai sigure a pîrtiei de la Sinaia** ar putea readuce bobul românesc pe pozițiile din anii de glorie ai lui Panțuru.

Sport înrudit cu bobul, sania de competiție nu are la noi aceleași tradiții. Se practică de relativ scurt timp, are concursuri puține și o arie de răspîndire extrem de redusă, limitată, practic, la cele cîteva secții din Sinaia. De aceea și selecția pentru J.O. a fost o noțiune destul de relativă. România a debutat în acest sport, în Olimpiada albă, acum, la Lake Placid. Rezultatele au fost **sub unele așteptări optimiste pe care le lăsau să se întrevadă „europenele"** din ianuarie (unde s-au ocupat locuri între 10 și 15), concurenții noștri clasîndu-se acum pe 20 și 21 la simplu fete și 15 la dublu băieți. **O selecție mai riguroasă, pe o bază mai largă, un plus de activitate competițională, o ameliorare a condițiilor materiale (sănii, echipament) ar putea aduce acestei discipline sportive, aflată la noi în plină tentativă de popularizare și afirmare, rezultate tehnice mai bune.**

Tot un debut olimpic a fost și cel al patinajului viteză. S-a mers la J.O. cu numai 3 concurenți (între care un junior) și fără mari veleități, dar cu speranțe dacă nu pentru **locuri fruntașe,** cel **puțin** pentru **îmbunătățirea recordurilor naționale.** Nu s-a reușit acest lucru și nici clasările n-au fost mai bune de locul 20. Slab, mai ales că nici numărul concurenților pe probe n-a fost mai mare de 25—40. Privind această ramură sportivă în perspectivă, nu putem să nu ne oprim (ca și la alte sporturi de iarnă) asupra unor condiții de bază (pentru dezvoltare și performanță) ca **numărul practicanților și asigurarea unor condiții de pregătire pe toată durata sezonului, în speță o pistă artificială.**

Radu URZICEANU